

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XLIII. Rex autem Salomon dedit Reginæ Saba omnia, quæ voluit, & petivit ab eo, exceptis his, quæ ultrò obtulerat ei, munere Regio. 3. Reg. c. 10. v. 13.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

§. 6. *Antiquitas.*

293.

TEmpLI ephesINI, DIanæ
VoCatI, LiberatIo.

TEmpore, quo iubente Alexandro, glorioso Macedonum Rege, jam sæpiùs à nobis deprædicato Civitas Ephesina destruenda, flammisque voracibus in pabulum tradenda erat, solum ab illo horribili incendio liberum voluit Rex Templum illud, quod Dianæ vocabatur, ac inter septem orbis miracula numerari merebatur. Causam reservati hujus Templi aliam non invenio, quàm quòd illud *Deæ puritatis* dicatum, à superstitionis Sacrificulis dicebatur. Eà propter ad primum dicti Templi introitum, hæc marmoris verba incidi, aureisque litteris describi curavit Alexander: *Puritas destructioni non est obnoxia.* *Lucan. l. 1.*

Quòd si, ex hoc unico motivo, Templum Dianæ, à communi incendio, esse liberum promeruit, qualis

multò magis privilegio, & libertate gavisum fuisse dicendum erit splendidissimum illud Templum, Enti purissimo ab æterno specialissimè dedicatum, in quo ipsum Verbum æternum, per novem Menses, corporaliter subsistere cogitabat? Certè piè credendum est, magnificentissimum Mariani hujus Templi ædificium, in primo per Conceptionem *MARIÆ* in orbem ingressu, aureis Divinæ charitatis litteris, insculpta gessisse eadem ipsa Alexandri verba: *Puritas destructioni non est obnoxia*, utpote quæ primam gratiam, & justitiam originalem, nunquam per turpe, ac commune crimen destrui patietur.

§. 7. *Anagramma.*

EVa MIRanDa, sIne pVgnâ 294.
ConCepta.

Admiror Te, Eva immaculata, sine pugnâ!

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS XLIII.

§. 1. *Scriptura.*

295.

ConCepto pVra, MVnere
regIo Data.

3. Reg. c. 10. v. 13. *Rex autem Salomon dedit Regina Saba omnia, quæ voluit, & petiit ab eo, exceptis his, quæ ultrò obtulerat ei, munere Regio.*

Felix certè Regina Saba! quæ suâ tum incomparabili pulchritudine, tum suavissimâ morum compositione, ad eò sapientissimi Regis captivavit animum, ac benevolentiam, ut non solum facile ei fuerit, omnia desiderata pro voto impetrare,

verùm etiam plurima insuper dona, munere Regio superaddita, ab eadem liberalissimâ Regis manu accepit. Sic enim Sacra nos instruit Historia, dicens: *Rex autem Salomon dedit Regina Saba omnia, quæ voluit, & petiit ab eo, exceptis his, quæ ultrò obtulerat ei, munere Regio.*

Sed quid hæc dona omnia, in comparatione illorum donorum, quæ purissima Numinis Genitrix à supremo illo Regum Rege, ac Domino Dominantium, meritissimo jure obtinuit? Dedit certè Cœlestis hic Salomon *MARIÆ*, destinatæ Cœlorum Reginæ, proprijque Unigeniti futuræ in terris Genitrici, aggregationem omnium

nium donorum desiderabilium: dedit firmissimam Saræ fidem, liberalem Rebeckæ mansuetudinem, Heroicam Judithæ fortitudinem, singularem Abigailis sapientiam, laudabilem Rahabæ misericordiam, ferventissimam Annæ, Uxoribus Elcanæ devotio- nem, profundissimam Ruthæ humilitatem, elegantissimam Estheris pulchritudinem, atque, ut paucis cum doctissimo Jdiotâ multa comprehendam: *Non defuit illi puritas Angelorum, non fides Patriarcharum, non Zelus Apostolorum, non patientia Martyrum, non sobrietas Confessorum, non innocentia, aut humilitas, Virginum, &c. quantum enim distat inter odorem, & gustum aromaticæ speciei, tanta est inter contemplationem MARIE, & aliorum Sanctorum distantia.* & sanè, nùm aliqua eorum omnium gratiarum, quas inter Sanctos, atque amicos suos tam variè sparfit liberalissima DEI manus, designari potest, quæ in Virgine singularibus privilegijs auctior non inveniatur? In summâ: *Dedit MARIE, omnia, quæ petivit ab eo, datque in hodiernum usque diem, præsertim, si pro peccatoribus precatrix interveniat, exceptis his, id est, præter ea, quæ ultrò obrulerat ei, munere Regio, in primo jam Conceptionis instanti, singulare scilicet privilegium, exemptionis ab originali culpâ, ac maculâ reliquis omnibus communî. Et quis immunitatem hanc specialissimam non dicat munus esse verè Regium? cùm primævus ille animæ nitor longè majus utique bonum sit, quàm intemerata corporis Virginitas, vel omnia charismata gratis data, vel etiam ipsa DEI Maternitas, quamvis hæc munus fuerit, quo majus, aut excellentius conferri creaturæ vix poterat. Hæc ergò exemptio munus fuit, & privilegium, nulli certè alteri, quàm Regis Regum Regiæ Matri communicandum: sicut enim, secundum Juristas, Imperatrix similis habetur Imperatori, & participat omnia privilegia & prærogativas, ipsi Imperatori, Majestatis jure, convenientes: sic Christus, verus DEUS*

Contemp.
de B. V.
c. 2.

In L. 6.
§. 1. ff.
de Jure
fisci. & L.
3. C. de
quadricen.
prescript.

& homo, dum nulli legi peccati esset obnoxius, & liberum se nôset ab originali per naturam, liberam quoque habere voluit MARIAM (munere verè Regio) per gratiam, & privilegium, ne unquam in originale peccatum incideret, aut unicum peccatum actu comitteret, quasi ad futuram suam Genitricem diceret illud Ambrosij: *Generationis meæ in te privilegium agnosco, quem nulla potuit macula inquinare peccati.* Præviderat hæc Regia munera, in Beatissimam DEI Parentem copiosissimè à Divino Salomone conferenda, Vates Regius; hinc singularem ejusdem purissimæ Conceptionis prærogativam, ac excellentiam hiscè verbis declarare videtur: *Adstitit Regina ad dextris tuis, in vestitu deaurato,* hoc Scripturistico Chronographicum adjungens elo-
gium:

CLICVM Data Var Ietato.

volens nimirum significare, in primo illo Conceptionis articulo, Reginam nostram à dextris DEI exitisse, nunquam verò, nec puncto quidem temporis, adstitisse à sinistris: comparuisse eam in illo ipso temporis puncto in vestitu deaurato, gratiæ præservantis à quocunque peccato, munere Regio acceptæ: *circumdatam* præterea omnium varietate virtutum, sive (ut S. Hieronymus vertit) *scutulatis vestibibus*: meritò enim vestes gratiæ illius *scutulatae* appellantur, quia mille scuta peccato opposuit copiosa MARIÆ gratia, juxta illud: *Mille chypei pendunt ex eâ,* quorum sanè fortitudinem peccati originalis arma minimè expugnare, aut infringere potuerunt. Tu proinde felicissima non Sabæ, sed Cœli Regina! cui Cœlestis Salomon omnia dat, quæ vis & petis ab eo, pete veniam nostrorum delictorum: pete seriam cordis compunctionem: pete perfectam vitæ antea emendationem: pete felicem è mortali hac vitâ exitum! dabit certè hæc omnia in manus tuas, imò superaddet (ut piè speramus) munus quoddam Regium, fruitionem scilicet visionis suæ Beatificæ, æternum perennaturæ:

In Psal.
40.

Psal. 44
v. 11.

Cant.
c. 4.

§. 2. *Authoritas.*

296. S. FVLgentIVs, Constans MarIæ à Labe Defensor.

1. *Primum hominem mulier corruptâ mente decepit : secundum Virgo incorruptâ Virginitate concepit : in primi hominis conjugè , nequitiâ diaboli seductam depravavit mentem : in secundi hominis Matre, gratia DEI mentem integram servavit, & carnem.* Serm. de dupl. Christi Nativ.
2. *Cum Angelus dixit : Ave, Salutationem illi Cœlestem exhibuit, cum dixit : gratiâ plena, ostendit ex integro iram exclusam primæ sententiæ.* De laud. Virg.

§. 3. *Ratio.*

297. Carens effectu peCCatI, non feCIt peCCatVM.

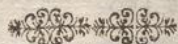
Ubi omnis effectus causæ deest, causâ ipsâ deesse censetur : atqui in Beatissimâ Virgine omnis effectus peccati originalis deest : Ergo etiam ipsum peccatum originale deesse censendum est. Min. Prob. Effectus peccati originalis sunt Mors, incineratio corporis, rebellio appetitûs contra rationem, aliæque ærumnæ corporis, quas in hac vitâ patimur, ut docet S. Thom. q. 5. de malo art. 4. *Secundum Fidem Catholicam tenendum est, quòd Mors, & omnes hujusmodi defectus præsentis vitæ sunt pœna peccati originalis, & præsertim in mulieribus, dolores partûs, & grævedo, &c.* Sed ab his omnibus Beauissima Virgo, per specialia DEI dona præventa, & præservata fuit, urpote, quæ sine ærumnâ, aut morbo, de temporali ad æternam vitam, cum animâ, & corpore translata fuit, sicque non incinerata : quæ etiam ob perfectissimam subordinatiorem appetitûs ad rationem, nullo unquam veniali peccato se maculavit : quæ denique sine grævedine gra-

vida, & sine dolore puerpera fuit, &c. Ergo in Beatissimâ Virgine omnis effectus peccati originalis, consequenter & ipsum originale defuisse censendum est.

§. 4. *Historia.*

professoris, ne pVræ ConCep- 298.
tionI resIstat, serla
adMonItIo.

Invitabantur die quâdam ad solennem Disputationem complures diversorum Ordinum Professores, alique viri, quos doctrinæ fama, id loci, celebres fecerat, ab Alexandro quodam in Angliâ Professore, cujus unica erat intentio, Festo immaculatæ Conceptionis, à plurimis jam celebrari solito, pro viribus resistere. Verùm mox resistentem advertit proposito suo DENI, qui nocte institutam Disputationem immediatè præcedente, tantis illum doloribus, ac torminibus corripuit, ut facilè posset intelligere, seriam hanc esse admonitionem, desuper immissam, ne puræ Conceptioni Beatissimæ DEI Parentis tantâ temeritate resIstat, sed potiùs solenni illi Festo devotè celebrando, cum alijs doctis viris, humiliter consentiat; Eapropter, mutato illâ ipsâ nocte proposito, ac cessante pariter dolore, residuam noctis partem in compositione pulcherrimi Sermonis insumpsit, quo non tantùm suum de Virginis Conceptione errorem spontè retractavit, verùm etiam in plurimas ejusdem purissimæ Virginis laudes, inexpectatâ elegantia, est effusus. Hunc itaque Sermonem, cujus initium : *Fiat Lux, &c.* horâ Disputationis, in publico doctissimorum Virorum confessu, præter spem, peroravit, ac nemine resistente Victor, maximum exinde plausum, ac gratulationem retulit. *Bernardin. de Busi Serm. 7. de Concep.*

§. 5. *Symbolum.*

299. MARIA, pVra Virgo,
ACCeDat!

Accedat! sua quem reliquis doctrina priorem
Efficit, & dignus præmia prima ferat!
Accedat! quam Matris honor magis extulit, atque
Conceptus puri Præmia prima ferat!

*Sic honorabitur, quemcunque volueris Rex ho-
norare. Esther. c. 6. v. 9.*

§. 6. *Antiquitas.*

300. FILIA CasloPis, sCopVLo aL-
Ligata, seD Liberata, &
steLLis aDLeCta.

Fingunt Poëtæ, speciosam Casiopis
Filiam, Andromede nuncupa-
tam, ob dictæ Matris suæ superbiam
(quæ se Nereidas formâ antecellere
gloriabatur) à Nymphis marino
quondam scopulo alligatam fuisse, at-
que, ut à Balenâ devoraretur, ex-
positam: à præsentissimo tamen exitio
quantocyùs vindicatam, virtute
Persei. Hic enim verò opportunè il-
luc iter faciens, miseratus florentem
Virginis ætatem, venustissimam cor-
poris formam, animique candorem,
& innocentiam, stricto acinace (eo-

dem nimirum, quem dono accepe-
rat à Mercurio) totâ viûum conten-
tione in adventantem Cetum irru-
it, ac confodit, puellamque tam cru-
deliter marinæ belluæ in pabulum ob-
jectam, dissolutis ferreis catenis, pa-
rentibus suis restituit: qui proinde in
grati animi thesseram, tantique præ-
tium laboris, filiam Andromedam,
jugalî fœdere, Perseo junxerunt, quæ
tandem Andromeda postremò
in Cælum Empyreum collocata, &
inter stellas adlecta fingitur.

Si superbam Casiopem Evam di-
xero, non errabo, quæ per verba illa
serpentis: *Eritis sicut Dij*, miserè sedu-
cta, DEO etiam ipsi superbâ inobedien-
tiâ restitit: si speciosam ejus filiam
Andromedam, MARIAM nuncupave-
ro, optimè pariter dictum puto; hæc
enim, ob Evæ Matris suæ superbiam,
& prævaricationem, à multis quasi
scopulo alligatur, ac Ceto devoranda
traditur, dicentibus, eandem, ob
hoc ipsum matris delictum, pariter
funibus peccati adstrictam, ac à Ceto
infernali, aliquo saltem temporis mo-
mento, devorandam fuisse. Verum,
falluntur ij: maturè enim, in ipso ni-
mirum Conceptionis primo articulo,
à Cœlesti Perseo, Divino nimirum
Spiritu, præveniente, ac præservan-
te gratiâ adjuta, & à rictu Ceti, an-
tequam attingeretur, liberata, non
eidem tantum Divino Spiritui in
Sponsam cessit, verum etiam postre-
mò gloriosè in Cœlos assumpta, in-
ter tot stellas, quot Sanctos, tan-
quam purissima eorum Regina, col-
locata est.

§. 7. *Anagramma.*

Ave Mater Agni DEI, à peC- 301.
Cato pVra!

Tu Mater es Agni Dei, à maculâ omnî pura!

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De